

Jeziora dystroficzne

Jeziora dystroficzne zwane są także sucharami. To najczęściej zbiorniki śródlądowe otoczone bagnami. Ich woda charakteryzuje się dużą zawartością humusu, torfu lub butwiny, które nadają jej kwaśny odczyn i brunatno-żółte zabarwienie. Pas roślinności brzegowej składa się zazwyczaj z mchów torfowców,

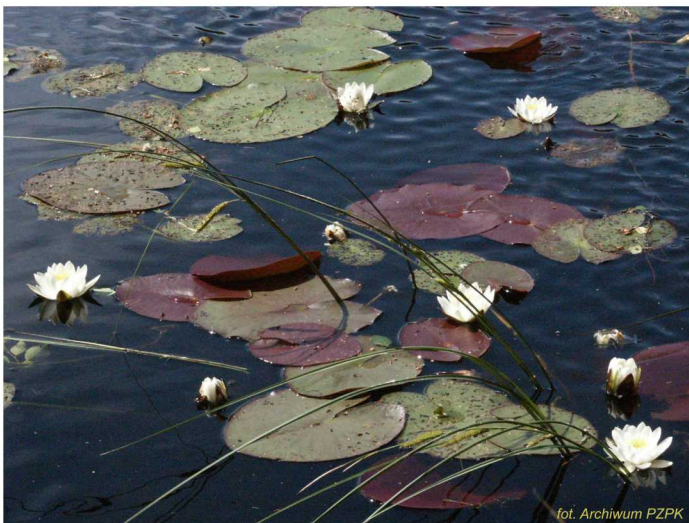
Rosiczka pośrednia *Drosera intermedia*

Dystroficzne jezioro Żabie w okolicach wsi Soszyca-
Park Krajobrazowy „Dolina Słupi”

tworzących pływające kożuchy zwane płem torfowym. Czasami zdarza się odrywanie fragmentów otaczającego pła od brzegów - powstają wówczas pływające wyspy torfowe.

Na ple torfowym występują m.in.: owadożerne rosiczki wełnianki czy bobrek trójlistkowy. Z tafli wody wzrok przyciągają urokliwe grzybienie białe i północne oraz grązele żółte. Jeziora dystroficzne umieszczone zostały w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej jako chronione siedlisko przyrodnicze.

Kwitnące grzybienie białe *Nymphaea alba*
w jezioru dystroficznym

Podwodne kożuchy mchów torfowców
to charakterystyczny element dna w dystrofie

Strefa brzegowa charakterystyczna dla jeziora dystroficznego